

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnštvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemži nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 66.

V Ljubljani, v torek 21. marca 1899.

Letnik XXVII.

Deželni zbor kranjski.

III. seja dne 21. marca.

Seji predseduje deželnega glavarja namestnik baron Lichtenberg.

Poslanec Hribar je vtemeljeval samostalni predlog, s katerim se pozivlje vlada, da izposluje zakon, s katerim se bodo olajšave, ki so določene za nove stavbe in prezidave v Ljubljani, podaljšale do 23. junija 1905.

Govornik navaja, da še mnogi hišni posestniki niso zidali novih hiš, ker se niso mogli odločiti za stavbene prostore. Tako je ves severni del Ljubljane onkraj južne železnice še nezazidan. Predno bode rešeno kolodvorsko vprašanje in bode na podlagi razširjenega načrta dajati stavbena določila, bode preteklo še nekaj časa, in dotični graditelji bi ne bili deležni olajšav. Zato je pač nujno potrebno, da se dotične olajšave podaljšajo do 23. junija 1905. — Zbornica soglasno vsprejme predlog.

O prošnji lekarske zadruge v Trnovem je poročal posl. Modic. Sklene se, prošnji v toliko ugoditi, da se obroki deželnega posojila ne prično vračevati letos, ampak prihodnje leto 1900.

Prošnji posestnika Frana Cerarja za podporo za napravo brodu čez Savo pri Kresnicah se ugotovi ter se dovoli v ta namen 10 gld. (Poroč. Modic.)

Prošnji županstva Št. Rupert za podporo za napravo postaj za streljanje proti toči (poročevalec Povše) se ugotovi ter dovoli v te namene kredita 700 gld.

Prošnja Janeza Bobek-a iz Kala za odpis bolniških oskrbovalnih stroškov za Marijo Požar se odkloni (poročevalec Murnik).

Prošnji sirot Marije in Ane Lušin za podaljšanje miloščine se je ugodilo.

Poročilo upravnega odseka glede razdružitve

občine Turjak v samostojni občini Turjak in Rob se je za danes odstavilo z dnevnega reda.

Prošnja okrajno-cestnega odbora Kranjskega za uvrstitev okrajne ceste Kropa-Tržič med deželne ceste. — Prošnja se izroči deželnemu odboru v pozvedovanje in poročanje (poročevalec Šubic).

Posl. Ažman povdarja važnost te zadeve in njeno nujnost ter toplo priporoča, da deželni odbor kolikor mogoče pospeši svoja pozvedovalna dela, da se zadeva tem preje reši.

Glede prošnje Janeza Goličiča za uvrstitev mostu čez Soro pri Suhi med okrajno-cestne objekte se sklene, da se v tej stvari zasliši loški cestni odbor (poročevalec Šubic).

O ustnem poročilu upravnega odseka § 5. letnega poročila »občinske stvari« poroča poslanec Jelovšek sledeče. Celo poročilo skrajšalo se je na samo 16 strani, iz kojih razvidimo, da najhujše z občinskimi dokladi na vse direktne davke je obremenjen okraj postojinski, v katerem plača 17 občin od 15 do 30 odstotkov, 10 občin od 31 do 40 odstotkov, 10 občin od 41 do 50 odstotkov, 2 občini od 51 do 60 odstotkov, 2 občini od 61 do 70 odstotkov in 1 občina 71 do 80 odstotkov. Vrh tega pa plača še 17 občin 15. do 20 odstotno naklado na vžitnino, 4 občine od 21 do 30 odstotkov in 1 občina od 31 do 40 odstotkov. Za postojinskim okrajem so potem najbolj obloženi z dokladi črnomaljski, kočevski, krški, logaški, kamniški, kranjski, radovljiški, litijski, novomeški in naposled ljubljanska okolica.

Največjo doklado imela je občina Gorjuša okraj Radovljica, namreč 100 odstotkov, in sicer 49 odstotkov za občinske in šolske potrebščine in 51 odstotkov pa za odkup tlake pri stavbi nove šole.

Vas Selsček občine Cerknica ima tudi nenavadno visoko doklado, namreč 91½ odstotkov, in sicer za občinske potrebe 7½ odst., za ubožni za-

klad 7½ odstotkov, za šolske potrebščine 8½ odstotkov, za zgradbo farovža in cerkvene potrebe 20 odstotkov, za vzdrževanje sodnega poslopja 4 odstotke in za vodovod 40 odstotkov.

(Konec sledi.)

Kdo vodi naša gospodarska društva?

(Dopis iz Istre.)

Splošni gospodarski odnošaji Istre silijo na to, da se v tej pokrajini nekaj spremeni na bolje v smislu domačega gospodarskega napredka.

Ako je resnica, da trinoštvo rodi spoznanje pri onem, proti kateremu je obrnjeno, tedaj se mora zgoditi tako v Istri: iz trinoštva, katero tlači naše ljudstvo v tej tužni pokrajini, gospodarski in politični, se mora poroditi konečno spoznanje ljudstva, da tako ne gre več dalje in da se je treba otresti trinogov popolnoma in stopiti iz vsakršne dotike z njimi.

V tem spoznanju pa se mora tudi poroditi misel o sredstvih, ki pripomorejo do popolne osvoboditve iz tujih okov.

Ta sredstva so pa jedino le gospodarska združevanja in ustanovitve potrebnih kreditnih zavodov. Le potem tacih zasnov je mogoče, da se naše ljudstvo osamosvoji, v kolikor je to tem potom sploh še mogoče.

In mogoče je še veliko!

Z ustanovitvijo kmetijskih zadrug in malih posojilnic se bode dalo še marsikaj doseči, ako bodo iste dobro poslovale.

Zdaj seveda nastaje vprašanje, ki ni važno samo za Istro, marveč za vsak kraj, kjer se nahajajo taki zavodi, vprašanje o vodstvu tacih zavodov in zadrug.

Izkušnja uči, da je pri tacih zavodih vse odvisno od natančnega in vestnega gospodarjenja, od točnih računov in pridnega dela. Ako ni tega,

LISTEK.

Sodnji dan.

Spisal J. Joergensen.

XXI.

Vedno bolj pisane slike preplavljajo Niels Graffovo dušo. In on počiva na smrtni postelji kakor na travniku, mimo katerega teče reka, in gleda, kako plove življenje mimo. Njegov poslednji dan in poslednja noč sta kakor obokan most nad deročo vodo, in on stoji na mostu in strmi tja doli in gleda svoj lastni obraz v spreminjajočih se valovih in na dnu upornega vodovja.

Življenje teče, teče — kakor je tekla Rena po starih cestah v starem sivem mestu mimo svojih bregov. Rena se je delila v struge ter brzela v čistih tokih, kakor po mnogih ozkih, zavitih cestah, in mesto je bilo staro in sivo s starimi, čudnimi hišami in mnoga prazna, razpala cerkev se je naslanjala na mogočno sivo pečino. In na balkonu nad bobnečo Reno je sedel Niels

Graff v čisti svetlobi poletnega dne, in vino je stalo pred njim v zelenem vrču.

Nobenega živega glasu ni bilo čuti v sivem mestu. Dan in noč se je slišalo le neprestano šumenje reke. In ko se je zmračilo, je postala tišina večja in slovesnejša in zvonovi so zvonili k molitvi, in Rena je bučala celo dolgo noč pod njegovim oknom, in glas njen je bil kakor veter v velikih gozdovih — gozdovih doma v njegovi domovini, ki ga je motil, da ni mogel spati.

Potem je potoval cel dan in celo noč in še jeden dan, dokler se ni razprostiralo pred njim modro sredozemsko morje. In šel je gori na južne gore in se skrival po vinogradih. Kadar je prikakalo solnce, je počival tiho kakor gašcarica v mehki travi, pod senco starih figovih dreves s širokim listjem in grčavih trt, ki so se vile kakor zvite kače od drevesa do drevesa. In globoko doli je bila dolina siva vsled oljkinih gajev s črnimi cipresnimi vrhovi. In globoko doli je ležalo bleščeče belo mesto ob zalivu nebesno modre vode.

A tudi to je bilo ničevno in prazno.

In neprestano se odvijajo podobe s slikami njegovega potovanja dalje in dalje.

Gleda bele mramornate cerkve v bleščeči solrčni svetlobi, zlato večerno nebo za črnim drevjem, mokre mesečne ceste v starih gotiških mestih . . . dolge bulevarde, po katerih se gibljejo sem in tja ljudje in vozovi pod trovrstnimi bliščečimi biserji električnih svetilk, in kjer se mnogi gospodje in dame smejejo pod lavorikami pri mramornatih mizah.

Hladne ure v temnih stolnih cerkvah, v katerih žari luč v steklenem mozaiku, kakor umirajoča iskra bogato-barvane gromade.

Večeri na potlakanem trgu, kjer done mandoline in harfe.

Zlatozelene reke, bleščeča jezera, vijoličaste gore z bleščečimi ledniki.

Vse — ničevno, vse prazno.

In bolj in bolj so zmešani njegovi čuti.

Niels Graff vidi trg pred cerkvijo. Sam hodi po trgu, sam v opoludanski tišini. Sam — ne, čuje, da gre nekdo za njim korak za korakom. Okrene se — z obličje v obličje stoji pred strašno zelenkasto pošastjo — bitjem, kakoršnega še ni videl nikdar — pred demonom, ki odpira širok

je ves trud zaman. Že v naši osrednji domovini je opasno, ako se pojavijo na javni upravi nedostatki v gospodarstvu, nasledki so vedno več ali manj žalostni in usodepolni za upravo samo, — kaj pa, ako se pripeti kaj takega na naših narodnostnih mejah, kjer preži naš sovražnik na vsako priliko, kako bi nas oblatil in nam škodoval in sam sebe okoristil v slučajih, da bi pri nas ne bilo vse v redu. Neprijatelj ne gleda na to, da je pri njem vse še mnogo slabše v tem oziru, marveč on gleda jedino na to, kako bi iznesel svoj srd nad nami, kedaj stori kaj takega ložje, kakor če vidi, da na naši javnosti ni kaj v redu? Ali nas ne učé izkušnje tudi o tem? Ali nas ne učé izkušnje, da moramo baš mi, katerim mora biti neizmerno veliko za vsako domačo pridobitev, skrbeti z vsemi le možnimi sredstvi za to, da to, kar smo si s težkim trudom pridobili, tudi obdržimo in ne pustimo, da se nam zopet iztrga iz rok? Te izkušnje nas učé, da moramo vse naše delo imeti vedno v najvzornejšem redu in da si v tem pogledu ne smemo odpustiti ničesar, ako hočemo, da nam nasprotnik, kateremu pada vse dobro samo ob sebi v predpasnik, ne očita nezmožnost in nezrelost v gospodarskih in političnih rečeh.

Kjer koli smo mi na javni upravi kake občine, ali kjer koli si zasnujemo svoja gospodarska društva, mora biti naša prva skrb, da si uredimo praktično, izurjeno vodstvo, t. j. uradnike ali druge osebe, ki bodo razumele vodstvene posle.

Ako ustanovimo za Istro še potrebnih svojih posojilnic, bode treba, da imamo ljudi, ki poznajo knjigovodstvo in ki so ob enem zvesti in zanesljivi ljudje. Toda v tem pogledu imamo tu svoje križe. Tukaj ni ljudi v deželi, ki bi bili izvežbani v teh poslih, in ljudi, ki bi znali voditi take javne zavode. Zatorej bode treba poskrbeti za naraščaj v tem pogledu. Prav umesten je bil toraj nedavno temu nasvet v nekem primorskem kmetškem listu, da bi se osnovali nekaki kurzi za pouk v knjigovodstvu in da bi se tacihi kurzov udeleževali priprosti mladi ljudje s kmetov. Take mladeniče bi se dalo izuriti v potrebnem knjigovodstvu in ti bi bili potem prav izborni za porabo v domačih gospodarskih društvih in tudi ne tako dragi, kakor vnanji uradniki. Sploh pa je potrebno, da se Slovenci tudi kot kmetje začnemo pečati z računovodstvom, saj to zahtevajo že moderne potrebe. Ako pa se začne po Slovenskem sploh gospodariti potom združevanja, kar bode najkrepkejša zaslomba našemu gospodarskemu obstanku, tedaj je računanje že samo ob sebi naravna potreba. Zato bi se dalo nasvetovati, naj se povsod za kmetijske okraje prično prirejati knjigovodstveni kurzi in pouk o praktičnem računovodstvu, ker to bode podlaga našemu bodočemu gospodarjenju. Kjer obstoji pogoj za zasnovo gospodarskih društev, bodisi že kmetijskih zadrug ali kreditnih zavodov, povsodi mora biti drugi glavni pogoj — resno knjigovodstvo!

Bodisi da se za našo Istro urede gospodarske razmere v tej ali oni obliki, resnica je, da bomo potrebovali in morali imeti takoj pri rokah izvežbanih ljudi za vodstvo uprave.

krvavo žrelo, da ga požre, in pošast šepne s svojimi tacami po njegovih ramah.

Slika se spremeni.

Vidi širen prepad med strganimi pečnami, ki molé visoko proti mesečnim oblakom večernega neba. Velike, težke smreke se vzdigujejo na obeh straneh. Bolj daleč je bil bukov gozd in visoko gori na drevesnem vrhu visi mrtev človek in molí črno in jasno proti srebrnemu mesecu, ki hiti dalje po stekleno-zelenem zraku med podečimi se oblaki. Veter zgrabi samomorčevo truplo, in Niels Graff spozna trepetajoč svoje lastno telo.

Pogled se spreminja. Slednjič se mu zdi, da se vozi z naglo drevečim brzovlakom. Iz gorá se vozi v gore, zdaj začuti hladno temo v predoru, zdaj gorečo, žgočo solnčno pripeko. Iz gorá se vozi v gore...

Vožnja postaja vedno bolj divja, skoro se ne da več ustaviti. Slednjič se zdi, da se vozi navzdol... In Niels Graffa pretrese zopet neka ledena groza, kakor bi padal... kakor bi padal, ne da bi si mogel pomagati, v brezdanji prepad.

(Dalje sledi.)

Potem, ko stopi vse to delo v aktivnost, potem bomo še le uvideli, kaj je bilo prav ali ne prav.

Govorimo, pišemo in mislimo ter puščamo, da »delajo« drugi, že nad dvajset let, zdaj uresničimo konečno svoje misli, da se ne bode reklo pri nasprotnikih: Slovani so za besedovanje, za medsebojno pričkanje in očitjanje, za delo pa niso!

Istran.

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. marca.

Dalmatinski deželni zbor je že dovršil svoje delo, kakor poroča uradni list, in vsled tega je zasedanje tega deželnega zastopa že zaključeno. V resnici ima pa ta zastop še precej in zelo važnega posla. Rešil je sicer deželni proračun ter se končala razprava o nekaterih finančnih, gospodarskih in upravnih vprašanjih, toda s tem še ni rešeno vse, kar čaka nujne rešitve. Mej zasedanjem je bilo stavljenih nekaj vrlo važnih državno-pravnih političnih zadev, ki bi bile morale že davno biti rešene. Vsprejet je bil sicer po daljši razpravi predlog posl. Cingra glede uvedbe hrvatskega ali srbskega jezika kot notranje-uradnega pri vseh upravnih in pravosodnih oblastvih Dalmacije, nerešena sta pa predloga posl. Biankinija, ki zahteva spremembo ustave na federalistični podlagi ter združenje Dalmacije s Hrvatsko. To sta dve točki, katerih rešitve željno pričakuje vsak Hrvat bodisi v Dalmaciji ali na Hrvatskem. Toda vselej, kadar se sproži ta ideja, zastavi ji pot, vlada sama in sicer le iz strahu pred Mažari, ki so iz znanih razlogov tej misli skrajno nasprotni. In tako se je zgodilo tudi sedaj. Vlada sicer po svojem zastopniku v tem oziru ni oddala nikake izjave, toraj ni nastopila naravnost proti nji, pač pa jo je onemogočila za sedaj zopet s tem, da je kratkoma zaključila zasedanje, češ gotovo je vse za to sesijo pripravljeno delo. Vkljub temu pa hrvatski krogi ne bodo mirovali, dokler ne dosežejo, kar je neobhodno potrebno za razvoj hrvatskega, obeh dežel, kakor tudi naše države.

Nemško-nacionalna agitacija. Izdajalski agitator posl. Wolf prireja zadnje dni razne shode, na katerih lovi nerazsodne prebivalce v svoj ultranemški protestantski tabor. Toda divjak nima vselej sreče. Tako mu je spodletelo tudi minulo nedeljo na nemškonacionalnem shodu v Mostu na Češkem, kjer je nameraval govoriti o političnem položaju. Dovedel je seboj še dva druga moža, katerih jeden bi bil razpravljal o socialni demokraciji, drugi pa o »Los von Rom« gibanju. Shoda se je baje vdeležilo do 2500 oseb, mej njimi mnogo protestantskih pastorjev. Kričač Wolf je res govoril kake četrt ure, toda ko je izpregovoril, kar je pri njem navadno, nekaj izdajalskih besedij, ga je ustavil vladni zastopnik. Ker pa le ni nehal kričati in zabavljati proti Avstriji, veri in slovanstvu, razpustil je komisar shod in Wolfova nakana je splavala po vodi. Po »shodu« se je večja množica zborovalcev podala na istodobni socialistični protestni shod, kjer si je s silo priborila vstop. Tu se je začel grozovit boj in zastopnik je moral razpustiti tudi drugi shod. Šele oddelek orožnikov je napravil red. Tako surovo postopanje izdajalskih kričačev se mora gabiti vsakemu količkaj poštenemu človeku in ravno radi tega je nada opravičena, da vsa obširna in skrajno intenzivna gonja Wolfovcev ne bo imela zaželjenega vpeha.

Italija in Kitaj. To poglavje najbrže ne zgine še tako kmalu s političnega dnevnega reda, vsaj najnovejša poročila o tej zadevi nas v teh mislih potrjujejo. Italija je zelo nespametno ravnala, tako sodijo razni politiki in tudi Italijani sami, ko je odpoklicala iz Pekinga svojega zastopnika de Martina, akoravno je morda on res kaj zakrivil v Sanmunski zadevi, kar pa dosedaj še ni potrjeno in trdi samo zunanji minister Canevaro. Javno mnenje v Italiji je še vedno kaj malo prijazno vladinim nakanam. To sta naglašala mej drugimi minulo soboto tudi senatorja Odescalchi in Pierantoni, ki sta se izjavila proti vsakim italijanskim poskusom na kitajskih tleh. Sploh pa eventualen vpeh v tem oziru ne bo zasluga italijanske vlade marveč Angležev. Italija je pooblastila zastopnika Anglije, poslanika Macdonalda, naj se pogaja s Tsung-li yamenom. Mogoče, da se Kitajci iz strahu pred Angleži vdajo, in

zmagali bodo potem le poslednji, kar gotovo ne bo častno za italijanski narodni ponos. Kitajci uvidijo že v tem nekako zmago, ker je moral odpotovati de Martino, in menijo, da je Italiji že upadel pogum. V nekem oziru pač ni napačna ta sodba.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. marca.

(Deželni zbor kranjski.) Proti koncu seje sta pri točki o davkih govorila poslanca Lenarčič in Pfeifer glede določevanja davkov o osebni dohodarini ter opozarjala finančne urade, naj v tem oziru s strankami postopajo bolj blagohotno, nego se je sedaj godilo vsaj po nekaterih krajih. — Javni seji je sledila tajna seja, v kateri se je odklonila prošnja gospoda Fr. Ravnikarja, bivšega deželnega uradnika, za povišanje pokojnine. — Prihodnja seja je v četrtek 23. t. m. Ta seja je zadnja pred velikonočnimi prazniki.

(Duhovne vaje za Vincencijevo družbo) bodo letos v Marijanišču od 24. sušca zvečer do 28. sušca zjutraj, vsak večer in vsako jutro ob polu sedmih, le 27. sušca zjutraj ob šestih in 28. ob polu šestih.

(»Pripraviški dom.«) Opozarjamo p. n. člane društva »Pripraviški dom« na občni zbor, ki bo v četrtek, dne 23. marca ob 11. uri v konferenčni sobi c. kr. učiteljsišča.

(Gledališče.) Sinočni »Prešernov večer« je še precej ugodno vspel. Gledališče sicer ni bilo polno, dasi smo to v prid stvari pričakovali, in tudi dramatični prizori se niso posebno odlikovali po točnosti in predstavljanju, vendar pa je ves večer med občinstvom in na odru vladala prav domača veselost in živahnost. Izrecno omenjamo, da nam je ugajal »Prešernov god v Eliziju«, če se ne oziramo na one tri »tuje« umetnike — vošilce, ki so se res prav tuje vedli. Slabše je izpadel »Krst pri Savici«, dasi sta se g. Deyl in gdč. Ogrinec pošteno potrudila, dočim se je prizor »Prešeren v gostilni« skoraj da naravnost ponesrečil. G. Nolli je pel dobro, toda preveč teatralično in premalo s čutom. V splošno zadovoljstvo so peli veliko Ipavčevo kantato »Na Prešernovem domu«, toda samo prvič, dočim je bilo ponavljanje preveč ležerno in zato netočno. Splošen vtis »Prešernovega večera« pa je bil v kljub temu dober.

(Poziv.) V četrtek dne 6. aprila bo v Katoškem domu zboroval shod slovenskih gospodarskih zadrug s sledečim dnevnim redom: 1. Nameni kmečkih in obrtnih zadrug. 2. Vzajemno delovanje gospodarskih zadrug. Poroča dr. Krek. 3. Konsumna društva in njihovi nasprotniki. Poroča Peter Hauptman. O vsaki točki se bo posebej razpravljalo. Zato vabimo že sedaj vse, ki se nameravajo udeležiti shoda, naj razmišljajo in se pripravijo, da bo razprava čim najbolj temeljita in uspešna. Povabljen so v prvi vrsti gospodarske zadruge: posojilnice, konsumna društva in kmečke zadruge. Vsaka zadruga lahko odpošlje članov, kolikor ji drago; samo da se izkažejo z odborovim pooblastilom. Poleg zadrug pa vabimo tudi vse tiste, ki jih zanimlje združništvo na Slovenskem. V medsebojnih prijateljskih razpravah in razgovorih se bo brez dvojbe položil temelj mnogim novim zadrugam. S tem se sesede v nič vse rogoviljenje nasprotnikov, ki ne poznajo družega sredstva, nego laž, obrekovanje in policijo.

»Glasnik«.

(Grozna nesreča) pripetila se je v soboto dopoldne č. g. Al. Bratini, kuratu v Gabrijah pri Ajdovščini. Imenovani gospod je za velikonočno procesijo pripravljaval umetelni ogenj ter je v to svrhu v možnarju mešal in drobil žveplo, klorokisli kalij in žveplenokisli barit. Pri tem se je zmes vnela in eksplodirala. Gospodu kuratu je odtrgalo levo roko in dva prsta desne roke in ga tudi sicer na glavi in ostalem telesu precej poškodovalo. Prsta je skozi dvojno okno vrglo na cesto. Ponesrečenega gospoda so prepeljali v goriško bolnico, kjer so mu amputirali roko.

(Iz Drage) v kočevskem okraju se poroča, da so pri zadnjih občinskih volitvah zmagali Slovenci.

(»Narod« in »Rodoljub« pa — resnica.) Ta dva zvesta pristaša dr. Ivana Tavčarja in resnice poučujeta po vrsti svoje verne čitatelje, kolikor jih še imata, da je bil župan v Wolkersdorfu, dr. Hödl, ki je poneveril velike svete občinskega

in zasebnega denarja, krščanski socijalec in da je Sklarcyk, katerega je sodišče v Saczu v Galiciji radi tatvine obsodilo, — jezuit. Oboje je resnici naravnost nasprotno. Dunajski listi so uže davno konstatovali, da je bil dr. Hödl hud pristaš Schönererja, člen radikalno nemško-narodne »Burschenschaft Teutonia«, torej po svojem političnem mišljenju v nemščino prestavljen radikalen narodnjak. Sklacyk pa je bil, kakor smo že poročali, svoje dni nekaj časa frater v nekem jezuitskem samostanu, a so ga kmalu spodili jezuitje. Ali bodeta »Narod« in »Rodoljub« popravila? Smešno! Saj sta vendar iznašla besedo »častikraja«.

(Pogreb + škofa Iv. B. Vertina) vršil se je v petek 3. marca dopoldne ob obilni udeležbi. Pogreba so se vdeležili mej drugimi škof Trobec iz St. Clouda, gen. vikar Jan. Stariha, Jos. F. Buhter župnik I. M. Solnc. Obširneje poročilo objavimo pozneje.

(Preložen semenj.) Prihodnji letni semenj v Loškem potoku, ki bi moral biti veliko soboto 1. aprila, je preložen na 6. aprila.

(Jasna beseda.) Kakor smo že omenili, hoče vlada deželni zbor isterski sklicati v Koper. Tržaški »Piccolo« s tem ni zadovoljen, češ, da so gledé narodnega mišljenja vsa isterska mesta jednaka in da ni razlike med Porečem, Puljem in Koprom. Imenovani list dostavlja: »Koper bode za deželni zbor tisto, kar je bil Poreč in kar je tudi Pulj. Koper bode spoštoval manjšino, ali trpel ne bode izzivanj in objestnostij.« To je pač jasna beseda tudi za visoko vlado. Italijanska večina zahteva, da hrvaški in slovenski poslanci molčé. Ako pa se oglašajo za koristi svojih volivcev, so to provokacije, izzivanja. Vse kaže, da Lahi hočejo škandale, naj je dež. zbor v Poreču, Pulju ali Kopru. V tem slučaju ne pomaga družega, nego močna roka, ki hoče in more braniti pravice manjšine v dež. zboru, ki zastopa večino prebivalstva v deželi.

(Pomiloščenje vojaških begunov.) Vojno ministertvo je odredilo, da je onim osebam reserve, stalne armade in mornarice, katerim je bila z najvišjim odlokom z dne 2. decembra l. l. odpuščena kazen radi pregreška begunstva, zamujeni čas všteti v skupno službo in jim tudi ni potreba dopolniti zamujenih vojaških vaj.

(Tržaški kruh.) Iz Trsta, 15. marca: Kdo je v Trstu kruh? Mi Slovenci ne, mi glodamo le skorje; kruh jedó Italijani in Nemci. Ako pa bode šlo v tem tiru dalje, ga bodo jedli še dolgo in mi še dolgo glodali same suhe skorje. V tržaških javnih službah danes mrgoli italijanskih podanikov poleg pruskih iz rajha. In vendar smo Slovenci najzmožnejši ljudje za javna mesta, ker zmoremo z lahkoto vse tri jezike, dočim Lah in Nemec tolčeta le svojo. Italijani so večinoma v službah po skladiščih, kjer vse golči izključno italijanski, za pisarniška dela so manje zmožni, ker, kakor rečeno, ne zmorejo družega, kakor svoj ljubi »si«, v uradih pa je treba znati več jezikov. Pa tudi v urade se že rijejo in izpodrivajo nas Slovane. Tu so navadno po trgovinskih komptoarjih, ker se tvrdke poslužujejo skoro do malega italijanščine. To bi se pa zamoglo spremeniti v velikem delu, ako bi bili Slovani dosledni. Samo vzemimo, da naše bližnje primorske slovanske pokrajine dopisujejo s Trstom skoro izključno v italijanskem jeziku, n. pr. Dalmacija in koliko ima opravila s Trstom Dalmacija! Ako bi Dalmatinci, kar je Slovanov, in ti so skoro izključno, dopisovali le v hrvaškem jeziku s Trstom, koliko bi se že s te strani zboljšalo v tržaških trgovinskih uradih! Koliko več bi moralo v te urade Hrvatov, Slovanov sploh in toliko bi se moralo umakniti Italijanov. Potem je pa še tukaj drugi narodni moment. Italijani danes trdijo, da je Dalmacija italijanska dežela samo za to že, ker prihajajo iz Dalmacije italijanski trgovinski dopisi. To bi moralo biti drugače, to bi morali izpredvideti bratje Dalmatinci, ko vendar Italijani kar nič ne upoštevajo naše hrvaške narodnosti! Isterski Hrvatje imajo po velikem delu to hvalevredno čednost, da zahajajo, če le mogoče, v Trstu k slovenskim tvrdkam in to jih znači značsne in zaupanja vredne v vsakem oziru. Zal, da jih ne posnema najbližja tržaška okolica, ki se kar klanja italijanskemu elementu v Trstu. — V Trstu je toliko laških, in drugih prodajalen, da si Slovenci med njimi skoro dihati ne upajo in vendar gredo okoličani najraje k Lahom in čebļajo

ondi prav radi italijanski. Ali bi ne mogli nastopiti malo odločneje in zahtevati, da se občuje z njimi slovenski? Prav nepotrebno je, da se po tej strani dopušča širjenje laškega življa, ko bi bilo lahko drugače, da se okoličan, sicer najboljši Slovenec, kaže v napačni obliki lahonstva. — Dalmatinski Hrvatje bi se v občevanju s Trstom morali posluževati le hrvaškega jezika, kakor to dela Bozna in Hercegovina, ki dopisuje s Trstom izključno le v hrvaško-srbskem jeziku. Tako bi bilo prav mnogo pomagano nam Slovanom na tej tako važni točki javnega življenja v Trstu. Kako hitro bi se skrčilo število italijanskih agentov, ki kar preplavljajo Dalmacijo in Istro in povsodi usiljujejo svojo italijanščino, deloma, ker družega ne znajo, deloma pa iz političnih namenov. Ti trgovinski italijanski agentje delajo ne malo skazo med našim hrvaškim narodom v Dalmaciji in Istri, prav mnogo narodnega pohujšanja so že zasejali. Ali bi ne bili kaj hitro iztisnjeni ti ljudje, samo da so naši Slovani dosledni? In ako pomislimo, da si ti agentje ob samih provizijah na blagu, prodanem našemu ljudstvu po deželi, zaslužijo lepih novcev, da z istimi že odpirajo svoje trgovine tu v mestu, tedaj lahko izračunimo, koliko škode naredi Slovanom naša narodna nedoslednost tako v gospodarskem, kakor v političnem pogledu! Naši Dalmatinci bi zlasti morali biti oprezni pred temi agenti, ki malega trgovca ondi navadno le goljufajo in tako onemogočujejo pošteno konkurenco, — tako oprezni, da bi ne jemali več od njih in si priskrbeli svojih agentov, katerih bi se našlo dovolj. Ti laški agentje so navadno propale eksistence in skoro sami podaniki iz propale Italije. In tega si tudi ne upajo povedati, da niso od tu, ker drugače jim še Italijani po Istri ne bi zaupali, kakor so istrski Italijani sploh postali nezaupljivi sami proti svojim. To je poglavje, o katerem se mi je zdelo vredno spregovoriti, da se primorska slovanska javnost malo bolje začne pečati s tem vprašanjem.

(Stare in novo.) V nedavnem času že, meseca aprila ali maja, prično podirati v Trstu staro namestniško palačo, tako zvano »rumeno hišo«. Na istem kraju sezidajo potem novo krasno državno palačo. Mej tem časom bodo namestništveni uradi na »stari pošti« v ulici Caserma št. 5, namestnik grof Goes je pa že več časa nekje gori na Škorklji v bližini barona Reinelta. Stara namestniška palača ni za nobeno rabo več, kakor je trhel tudi zistem pod njeno trhlo streho. Ali bodo sezidali z novo palačo tudi — nov zistem kdo ve?

(Pomladni sneg.) Po dolgi vrsti lepih in toplih dnij spremenilo se je vreme nenadno v nedeljo zjutraj in danes že tretji dan z malo izjemami neprestano sneži. Zemlja je odeta že precej debelo z belo zimsko odejo, kakoršne v Ljubljani letos še nismo poznali. — Tudi iz drugih krajev in celo iz Trsta dohajajo poročila o novem snegu. No, sušca meseca se snega naš kmet ne boji, pravi celo, da mu je koristen na polju.

(Ogenj.) Posestnici Uršuli Ocepek v Vidergi v kanderski občini je 13. t. m. pogorelo poslopje z vsem pohištvo in pridelki. Provročena škoda znaša 2000 gld. Poslopje ni bilo zavarovano.

* * *

(Srečkanje dunajske razstavne loterije.) Minulo soboto se je vršilo četrto in zadnje žrebanje srečk te loterije. Glavni dobiček 100.000 kron je zadela vrsta 11.482 št. 66, 25.000 kron vrsta 2952 št. 2, 10.000 kron vrsta 10.987, št. 33, 5000 kron vrsta 3711 št. 86, po 2000 kron vrsta 787 št. 9, vr. 5991 št. 90 in vr. 10.790 št. 33, po 1000 kron vrste ozir. štev.: 1316—70, 8539—7, 8773—93, 12226—27 in 13304—2.

(Prebivalstvo Hrvatske in Slavonije) je koncem leta 1897 štelo 2,346.451 duš ter se je od l. 1890 pomnožilo za 162.041 duš. Zagreb je imel 1890. leta 37.529 prebivalcev, a koncem 1897. leta 47.025.

(Influenca) ali hripa nadleguje mnoge ljudi. V Zadru leži nad 600 oseb za to nadležno boleznijo.

(Češki turisti) prirede od 3. do 22. maja izlet v Dalmacijo, Črnogoro, Hercegovino in Bosno. — Okolu 20. maja se povrnejo skozi Zagreb in Ljubljano v Prago.

Društva.

(Kmetijsko društvo v Dobropoljah.) Iz poročila te plodonosno poslujoče zadruga po-

snamemo, da je imela zadruga koncem poslovnega leta 1898 — 299 zadružnikov — odstopil ni nihče — z vplačaniami deleži v znesku 2362 gld. 73 kr. Prometa je bilo 80.156 gld. 96 kr., čistega dobička 421 gld. 56 kr. Rezervni zaklad je narastel na 1070 gld. 63 kr. Blaga je društvo nakupilo za 28.221 gold. 27 kr., pri prodanem blagu imelo je kosmat. dobička 3514 gld. 69 kr. Od države je dobilo društvo 400 gold. podpore. Suhe številke letnega poročila pojasnuje odbor z naslednjim splošnim poročilom: Kdor ve, kako s pičlimi denarnimi sredstvi zadruga deluje, mora biti z vspehom popolnoma zadovoljen, zlasti, ako se nekoliko pomisli nazaj, kaj je bila zadruga pred tremi leti in kaj je danes. Za ta vspešni in trajni razvitek moramo biti v prvi vrsti hvaležni Bogu, potem pa vsem, ki so nam s svetom in dejanjem pomagali. H napredku je veliko pripomogla tudi stanovitnost zadružnikov, ki se niso dali premotiti vsemu hujskanju, sumničenju, obrekovanju in lažem naših ljubih nasprotnikov, ter so trdno držali skupaj. Prav tako! Pred očmi imejmo stanovitni cilj, za katerim hitimo neprenehoma in vstrajno in t. j. naša popolna zadruga organizacija. Mi smo prepričani, da se potom zadruga lahko doseže velikanski gospodarski preobrat v veliko in stalno korist prebivalcev naše doline. Zadruga bode povzdignila domačo trgovino in izvoz pridelkov kmetijstva in živinoreje se bode zvišal. Polagoma se bode vvedla splošna hišna obrt, ki bode dajala zaslužka vsaj po zimi. Zadruga lahko vvede vzajemno pomoč v slučaju požara, nesreče pri živini itd. Za zboljšanje živine lahko stori veliko s tem, da vzdržuje plemeno živino v zadružnih hlevih. — Pa ne samo gmotno stanje, ampak zboljša se lahko tudi splošna izobrazba in vtrdijo možki značaji, katerih nam tako zelo primanjkuje. — Kajpada se vse to ne da doseči čez noč, h temu je treba precej časa, precej stanovitnosti, potrpežljivosti in previdnosti. Ne strašimo se dolgega pota! Nobena hiša se ne sezida v enem dnevu! Ako mi ne izvršimo vsega, kar imamo pred očmi, ne odnehajmo vsled tega, ampak delajmo vztrajno, saj za nami pridejo naši potomci, za katerih blagor smo vsi dolžni skrbeti, saj nas veže rodbinska in domovinska ljubezen. Slab človek, ki govori: »E kaj! Da se le meni dobro godi, drugim naj se kakor hoče!« V preteklem letu je bila naša trgovina zelo živahna. Prodali smo blaga za 38.400 gld. za denar in na upanje. Izvozilo se je po železnici blaga nad 280.000 kg., in sicer fižola 63.000 kg., ječie 73.000 kg., oglja 142.000 kg., sira in masla 2900 kg. in nekaj mesnine. Avgusta meseca smo odprli mlekarnico. Malokdo je pričakoval kaj vspeha, pa hvala Bogu, vsa bojazen je bila nepotrebna! Kdor ni slep in kdor ni hudoben, mora priznati, da je zadruga mlekarnica prekoristna naprava, ki bo donala sčasoma lepe denarce zadružnikom. Od 17. avgusta do 31. grudnia je prejelo kakih 70 zadružnikov za mleko nad 2300 gld. In sedaj v zimskih mesecih, ko živino najslabeje krmijo, dobé še okroglih 500 gld. vsak mesec za mleko. Vsi pa vemo, da bi se sicer niti četrtnina ne prejela za maslo, katero se vrh tega še težko prodaja. Reveži pa dobijo po ceni pinjeno in posneto mleko. Če bi že drugače zadruga ne bila potrebna, potrebna je gotovo zaradi mlekarnice. Le želeti je, da bi kmetje polagoma vpeljali mnogo dobrih krav. Naši mlekarski izdelki so zelo okusni ter se lahko in še precej dobro prodajajo. Naša mlekarnica ima pa še večji in splošni pomen za našo dolensko stran. Splošno se je trdilo, da je za umno mlekarstvo le gorenjska stran ustvarjena, da naša dolenska nima za to potrebnih pogojev, t. j. niti dobre živine niti potrebno dobre krme, in zato se ni nihče lotil mlekarstva. Pri nas, dasi vsled gostega ljudskega naseljenja za živinorejo ni baš ugoden kraj, pokazali smo, da se tudi na dolenski strani da z vspehom gojiti umno mlekarstvo seveda potom potrebnih zadrug. Na ta način se da še v mnogih dolenskih krajih vpeljati mlekarstvo, kjer so ugodnejše razmere, kakor pri nas, kjer pa še ni pravega zaupanja v samega sebe. — Kupili smo velik žitočistilnik, kateri je zadružnikom v porabo, da morejo le čisto seme sejati in tako pridelke zboljšati. V začetku grudna smo odprli zadrugo skladišče v Kompoljah, ker tamošnji zadružniki vsled oddaljenosti niso imeli toliko ugodnosti in koristi od zadruga, kakor bi bili radi. Letos nameravamo odpreti zadrugo skladišče v Strugah za ondotno okolico. Obe fari sta tesno združeni po naravni legi, po značaju kraja in prebivalstva, združimo se vsled tega še tesneje potom zadruga, ki naj tesno oklepa in družiti stanovalce obeh dolin v njih gmotni in dušni blagor. (Dalje sledi.)

Darovi.

I. izkaz o darilih za Prešernov spomenik: Kaplja Ludovik, c. kr. orožniški postajevodja v Toplicah, 2 gld. 50 kr. — Pajkova Pavlina, soproga profesorja na Dunaji, 5 gld. — Kallister Fran, veleposesnik v Trstu, 200 gld. — Hribar Ivan, župan ljubljanski, 50 gld. — Lenče Josip, veletrežec v Ljubljani, 50 gld. — Pogač-

nik-Navsi Fran, operni pevec v Berlinu, 10 gld. — Dr. Murko Matija, vsučilišni docent na Dunaju, 10 gld. — Steklasa Ivan, c. kr. profesor v Zagrebu, 10 gld. — Aškerc Anton, pesnik in pisatelj v Celji, 5 gld. — Dr. Vilfan Janko, odvetnik v Radovljici, 5 gld. — Zbirka pri slavnostnem započetu gradnje vrhniške železnice, 33 gld. 40 kr. — Resman Ivan, načelnik žel. postaje v Zalogu, 50 gld. — Stupica Ivan, učitelj v Dražgošah, 3 gld. — Dr. Pipuš R., odvetnik v Mariboru, nabral v veseli družbi slovenskih narodnjakov, 10 gld. 67 kr. — Bukovec Fran, župnik v Trvižu, 5 gld. — Vičič Miroslav iz Postojne nabral 50 gld. 30 kr. — Guttman Emilij, upravni tajnik v Gorici, 5 gld. — Zbirka vrlih Notranjcev: Zofija Šabčeva 5 gld. — Zofija Valenčičeva 5 gld. — I. Ličanova 2 gld. — Vičič-Zurzova rod. bina 1 gld. 50 kr. — Ivan Brinšek 2 gld. — Josip Meden 1 gld. — Drag. Žitnik 1 gld. — Skupaj 17 gld. 50 kr. — Stritar Josip, c. kr. profesor na Dunaju, 10 gld. skupaj 532 gld. 37 kr. Dr. Jo s. Staré, blagajnik.

Telefonska in brzojavna poročila

Gorica, 21. marca. Slovenski poslanci goriški so poslali grofu Thunu spomenico, v kateri zahtevajo, da se da Slovencem mesto deželnega glavarja; za to mesto se kot kandidata imenujeta grof Alfred Coronini in dr. Gregorčič, kandidata Italijanov sta dr. Pajer in dr. Egger.

Rovinj, 21. marca. Pri občinskih volitvah v tretjem razredu so zmagali združeni liberalci s 533 glasovi proti 434, katere so dobili krščansko-socijalni kandidati.

Dunaj, 21. marca. Cesar je vsprejel v avdijenciji grofa Thuna, potem pa grofa Golubovskega. Govori se, da je bila povod tem avdijencijam pisava nemških oficijelnih listov glede češko-nemške sprave, ki so pisali, da treba vkloniti premoč češkega vpliva. Stališče grofa Thuna je po zunanjih Slovanom nasprotnih vplivih zelo obteženo.

Dunaj, 21. marca. Včerajšnji ministerski svet se je bavil z jezikovnim vprašanjem ter je bil, kakor poročajo današnji večerni listi, načrt za nove jezikovne naredbe v celoti vsprejet.

Dunaj, 21. marca. Scheicherjev predlog o volilni preosnovi za dolenjeavstrijski deželni zbor je v odseku v toliko spremenjen, da se ohrani volilna skupina mest. Vsprejela se je točka, da je volitev za vsacega volilca dolžnost, in točke, po katerih se goljujše in nezakonito vplivanje pri volitvah strogo kaznujejo. — Fremdenblatt zanika vest, da vlada te predloge ne misli predložiti v najvišje potrjenje.

Dunaj, 21. marca. Po veliki noči se zbero škofje na Dunaju, da se pod predstvom kardinala Grusche posvetujejo o perečih dnevni vprašanjih, ki so tesno spojena s koristni katoliške cerkve.

Dunaj, 21. marca. V jedni dunajskih cerkev je včeraj neki delavec Schmied pridigarju ugovarjal. Razburjene množice so se

udrle na uporneža, katerega so stražniki odvedli na policijo.

Rim, 21. marca. Sveti oče je prisostvoval včeraj sveti maši. Njegovo objektivno stanje je nespremenjeno.

Berolin, 21. marca. Listi poročajo, da odstopi vojni minister Gossler, ker državni zbor ni vsprejel vladnih predlog za vojno.

Monakovo, 21. marca. Poročila o premetitvi tukajšnjega papeževga nuncijsa Lorenzellijsa v Pariz niso resnična.

Pariz, 21. marca. Vojni minister Freycinet je izjavil na neko vprašanje, da nesreče pri Toulonu ni povzročila kaka zlobna roka.

London, 21. marca. Belgijska vlada zahteva od Kitajcev nekaj koncesij v Hangau. Zastopa jo na veliko začudenje kitajske vlade angleški poslanik, o katerem se je jelo govoriti, da zastopa vse drugo, le Anglije ne.

Washington, 21. marca. Vstaški vodja Aguinaldo se je, kakor je razvidno iz poročil iz Manile, odločil za nadaljevanje boja do skrajne meje ter strogo postopa proti vsakomur, ki se ne strinja z njegovim mnenjem. Zadnje dni je bilo zopet več manjših prask, pri katerih je padlo večje število Filipinov, Amerikanom pa niso povzročile nobene posebne (?) škode.

Newjork, 21. marca. Znamenja kažejo, da so hotel „Windsor“ zažgali roparji.

Havana, 21. marca. Mej policijo in prebivalstvom se je vnel v soboto in nedeljo opetovano krvav boj. Streljalo se je na obeh straneh ter je ranjenih več oseb. Nejevolja mej prebivalstvom je radi zasledovanja Gomeza od strani ameriških oblastev zelo velika in bati se je novih nemirov.

Svilnati damasti 75 kr.

do gld. 14.65 meter — istotako tudi črna, bela in barvena Hennebergova svila od 45 kr. do gld. 14.65 meter — v najbolj modernih tkaninah, barvah in vzorcih.

Na zasebnike poštine in carine presto na dom. — Vzoroč obratno. — Dvojni pismeni porto v Švicco.

Tovarne za svilo G. Henneberg
169 o. in kr. dvorni zalagatelj, Curih. 11-1 5

Umrli so:

19. marca. Mihael Černe, delavca sin, 7 mesecev, Tržaška cesta 55, črevesni katar.

V bolnišnici:

16. marca. Jožefa Keršič, železn. delavca hči, 5 dni, debilitas vitae. — Helena Briski, delavca vdova, 72 let, plućnica.

Nove lurske Šmarnice
so izšle ter stanjo v „Katol. Bukvarni v Ljubljani v polusnji 90 kr., v celo usnji 1 gld., v celoupanji z zlato obrezo 1 gld. 20 kr. Po pošti poslano 5 kr. več.

Slovenci, segajte po domačem blagu!

Kmetijsko društvo v Dobrépoljah izvaža poleg pridelkov kmetijstva tudi lepo prekažene

kranjske gnjati in plečeta

ter popolnoma masten in dobro obležan

150 12

SIR,

delan po ementhalskem načinu. — Vsa naročila se izvršujejo točno po pošti ali železnici. — Sir se oddaja tudi v manjših kosih.

Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

BANKA Makso Veršec
v LJUBLJANI.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Giro-konto (hranilne vloge v tek. računu), obresti od dné do dné po 4 1/2%. Poštno-hranilnične položnice na razpolago.

Dunajska borza.

Dné 21. marca.	
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 95 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 » 85 »
Avstrijska zlata renta 4%	120 » 15 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 » 65 »
Ogerska zlata renta 4%	119 » 80 »
Ogerska krona renta 4%, 200 »	97 » 75 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	915 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	366 » 80 »
London vista	120 » 50 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 » 05 »
30 mark	11 » 79 »
30 frankov (napoleonador)	9 » 55 1/2 »
Italijanski bankovci	44 » 25 »
C. kr. cekini	5 » 67 »

Dné 20. marca.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	171 gld. 60 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 » — »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 » 50 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 » — »
Tisne srečke 4%, 100 gld.	140 » 75 »
Dunavske vravnave srečke 5%	130 » 75 »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108 » 75 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	98 » 25 »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 » 10 »
Prijoritete obveznice državne železnice	218 » 25 »
» južne železnice 3%	119 » 20 »
» južne železnice 5%	124 » 50 »
» dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	170 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 50 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	29 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	85 » 75 »
St. Genois srečke, 40 gld.	84 » 75 »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 » — »
Ljubljanske srečke	24 » — »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154 » 50 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3375 » — »
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	469 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	64 » 50 »
Splotna avstrijska stavbinska družba	110 » 75 »
Montanska družba avstr. plan.	249 » — »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	192 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 12 »

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri zrebanjih, pri izzrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako zrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
l., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestih sveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.